

Hilsen fra Agder og Telemark bispedømmeråd

Kjære biskop Olav!

Et enkelt googlesøk på internett gav i februar 07 hele 14.500 treff på «Olav Skjevesland». Nå skal ikke jeg påberope meg at jeg har lest alt jeg fant, men jeg bladde meg gjennom, leste litt her og litt der. Å komme gjennom de 100 første treffene tok meg bortimot en halv time, med overfladisk lesning. 0,24 sekunder tok det derimot for søkermotoren å finne de 14 tusen treffene. Informasjonsmengden var enorm. Noe visste jeg, noe var nytt, noe var interessant og noe fanget ikke interessen i det hele tatt. Om du spør om jeg fant noen fellesnevner eller røde tråder, så gjorde jeg det. Disse kan kanskje si noe om hvem biskop Olav er. Du reagerer kanskje på hvorfor jeg titulerer kirkens øverste leder i vårt bispedømme bare med biskop Olav? For oss som kjenner ham er det litt vanskelig å si Olav Skjevesland. Han er bare blitt biskop Olav. I dette ligger kjærlighet og respekt, men kanskje først og fremst opplevelse av å bli sett og respektert i han nærvær. Så tilbake til de røde tråder. Her er fire av dem.

Forfatter

Biskop Olav har utgitt en rekke bøker. Om han har tjent mye penger på sitt forfatterskap, vet jeg ikke. Det kan synes som om forfatterskapet virker noe smalt fordi det spenner fra prekenlære til praktisk menighetsbygging. Som Norges første professor i praktisk teologi ved Menighetsfakultetet er det kanskje ikke annet å

vente. Om bøkene ikke topper salgslistene, er de betydelige bidrag til refleksjon om prinsipiell og praktisk tenkning om teologi. Han har et mål og ønske med sitt forfatterskap. På baksiden av en av hans siste bøker, en debattbok om tro og tradisjon i en ny tid, kan en lese: «Boken peker ut veien for en kirke som både vil være midt i livet og en kraft i folket». For biskop Olav er både teologi og sosiologi viktig. Han vil, slik det uttrykkes i den visjon hans eget bispedømme har valgt, at kirken både skal være «nær troens kilder og nær dagens mennesker». Kanskje biskopens viktigste bidrag i så henseende ikke var en bok, men en dåpsengel. Den ble i alle fall en suksess.

Biskop

Til bispesetet i Agder og Telemark fikk biskop Olav flest førstestemmer av alle kandidatene. Han var klart førstevalg hos de instanser som hadde rett til å avgi stemme. At Fædrelandsvennen ikke hadde ham øverst på ønskelisten får så være. Det har kanskje i ettertid vært en større utfordring for Fædrelandsvennen enn for biskopen. Biskop Olav ble tatt vel imot som Halvor Bergans etterfølger i bispedømmet. Han evnet raskt både å være nær i Agderfylkene og i Telemark. Slik sett var han godt akslet for oppgaven med embetsbolig i Kristiansand og hytte i Vrådal. I 2004 ble biskop Olav kåret som en av de ti mektigste på Sørlandet. Det er riktignok ikke sikkert at han ville fått en tilsvarende

nominasjon i Telemarkspresen. Det trenger ikke være noe minus. Muligheten for at Fædrelandsvennen faktisk overvurderer biskopens innflytelse er også klart til stede. Som kirkens tilsynsmann og leder av presteskapet i bispedømmet har biskopen makt, men det er kanskje ikke der innflytelsen er sterkest. Makten ligger heller i å sette dagsorden. Gjennom media, intervjuer, visitasforedrag og ulike utspill har biskop Olav klart å markere at han er en mann som våger å mene noe, også om de vanskelige sakene.

Engasjert

At biskop Olav har latt seg engasjere av mange saker, er vel kanskje det sterkeste inntrykk en får ved søk på internett. Det forfatterskapet mangler i bredde tar han mangfoldig igjen i saker han har latt seg engasjere i. For oss som kjenner ham er det ingen overraskelse. Her er det engasjement for mye. Enten det er ny stamveg til Sørlandet eller jernbanetunnel mellom Larvik og Porsgrunn. Etter Baneheiadrapene lanserte han tanken om en barnemilliard for å trygge barns oppvekt. Han har nærmest vært fast innslag på den årlige Protestfestivalen i Kristiansand. Han har vært på visitas i Dyreparken i Kristiansand, og forpliktelsen om å betale frivillig CO2 avgift vitner om en biskop som kjenner sin besøkelsestid. Han er en kløpper på SMS-meldinger. Jeg kjenner ikke mange som så raskt svarer når det piper i brystlommen ved mottak av en SMS. Hans bispedømme var det første som ble sertifisert som «Miljøfyrtårn».

Aner vi likevel en liten irritasjon når han i forordet til den tidligere nevnte bok sier: «Biskoper blir spurt om alt fra Irak-krig til Sellafeld til personlig musikksmak og hobby.

Men det er en del grunnleggende kirkelige spørsmål som en sjelden utfordres på.. .» Om engasjementet er sterkt for viktige saker, vil vi som kjenner ham si at han har et enda sterkere engasjement for den kirken han leder.

Preses

Det siste stunt fra biskop Olav er at han gjerne ville bli bispekollegiets leder. Ikke som erkebiskop, men som den første blant like. Presesoppgaven er etter hvert blitt en både krevende og synlig funksjon i kirken. Bispedømmerådet skal villig innrømme at vi er redd for at dette skal være med å «røve» biskopen ifra oss, ved at han bli så opptatt av å «presesstere» at bispedømmet blir salderingspost. Samtidig er vi ikke lite stolt over at han ble valgt. Det gir oss, om ikke annet, en opplevelse av at vi sitter tett opp til kirkens ledelse og kan få være med å sette dagsorden gjennom biskopen vår. Presesjobben vil kanskje sette biskop Olav på den tøfeste utfordringen. Som preses, forankret midt i det kirkepolitiske landskap, vil hans rike kunnskap, gode skjønn og gode evne til å formulere seg både skriftlig og muntlig, bli satt på prøve.

Kjære Olav!

Vi liker biskopen vår.

Vi er glad for din store arbeidskapasitet.

Vi setter pris på dine klare meninger.

Vi verdsetter ditt engasjement.

Vi synes det er godt å samarbeide med deg.

Gratulerer med 65-årsdagen den 31. mai!

TERJE HÆRÅS

Leder av Agder og Telemark bispedømmeråd